

In de achtste ronde van de landelijke competitie moest het eerste team afreizen naar Delft om aan te treden tegen het derde team van de plaatselijke schaakvereniging. Er werd gewonnen, maar moet je niet vragen hoe. Robin Bosters werd uiteindelijk heel erg knap de matchwinner.

Het begon allemaal nog wel aardig in het denksportcentrum in Delft. Rogier van Gemert speelde een prima partij. In deze partij zaten allerlei tactische grappen. Zijn tegenstander bood remise aan, maar Rogier wilde graag door. Uiteindelijk bleek dat terecht want in het vervolg van de partij nam Rogier het heft in handen en wist hij netjes te winnen. 0-1.

Een tegenvaller was er aan bord 7 waar invaller Albert Vermue geen potten kon breken. In een Morragambiet was Albert met een pionoffer wel een pion armer, maar daar tegenover staat vaak dat je actief stukken spel krijgt. Zijn tegenstander vertelde achteraf dat hij alles achter het bord moest bedenken aangezien hij dit nog nooit gezien had. Dat was erg knap, want Albert zag zijn pion nooit meer terug en werd vakkundig naar een nederlaag geschoven. 1-1

Een andere invaller was Max Toetenel. Hij speelde aan het laatste bord en leek wel aardig te staan. Overigens was de openingsopzet van de witspeler wat ongebruikelijk waar zwart al snel okay stond. Gezien het spelbeeld denk ik dat remise een logische uitslag was. 1,5-1,5

Tot zover allemaal nog redelijk normaal. De tijdnoodfase brak aan en een rondje langs de borden gaf het volgende beeld. René aan bord 1 stond wel goed, maar moest wel bij de les blijven om dat voordeel te houden. Aan bord 3 speelde Robin. Hij kwam prima uit de opening met het loperpaar, maar nadat hij een loper moest ruilen was het opeens de zwartspeler die beter stond. Aan het vierde bord stond Roeland lang een pion voor, ondanks dat de beide spelers niet de beste zetten deden. Of het te winnen was is de vraag. Aan het vijfde bord stond invaller Roel zo'n beetje in evenwicht ondanks een rare dubbelpion op e2 en e3. Op het zesde bord was er met Henrik iets niet goed gegaan. De opening leek goed, maar daarna was het de witspeler die de klok sloeg. Henrik verloor zelfs een stuk!

Kortom. Het was allemaal niet zo rooskleurig. René wist zijn partij uiteindelijk wel tot een goed einde te brengen en bracht de stand op 1,5-2,5.

Gezien de stellingen op de andere borden vond Roeland het nodig om door te spelen. Na la een mooie kans gemist te hebben op een prima stelling met een pion op d3 had hij beter in kunnen gaan op het remise aanbod van zijn tegenstander. Doorspelen had hij beter niet kunnen doen. Vanuit het niets werd een toren weggegeven en de wedstrijd was weer in evenwicht. Met een pion

meer gaf de engine na afloop overigens aan dat het een gelijke stelling was, ook vanwege het feit dat de koning van Roeland ietwat op de tocht stond. 2,5-2,5.

Roel kreeg een remiseaanbod van zijn tegenstander net toen Roeland een toren had weggegeven. Daarmee besloot Roel toch maar door te spelen en met succes. De gelijke stelling in het toreneindspel werd niet gelijk meer en Roel snoepte de pionnen van zijn tegenstander op de koningsvleugel weg met zijn toren. Hij had weliswaar de trekker eerder over kunnen halen, maar de winst was binnen. 2,5-3,5.

Henrik en Robin nog bezig. Robin stond totaal verloren, maar Henrik wonder boven wonder niet meer. Nadat hij een stuk had achtergestaan was de materiaalverhouding zo'n beetje weer gelijk. Er was een toreneindspel ontstaan met een pion minder, maar al snel was die pion minder ook verdwenen en stond het gelijk. Even leek het erop dat Henrik zijn tegenstander misschien nog de boot in zou gaan, maar met zet herhaling werd uiteindelijk de vrede getekend. 3-4.

Dan Robin nog. Met beiden een toren, Robin een loper met een schamel pionnetje en een paard en 3 prachtige centrumpionnen voor zijn tegenstander leek een 4-4 in de maak. De partij verkeerde in de tijdnood en de tegenstander van Robin wist niet zo goed hoe hij zijn partij tot een goed einde moest brengen. Ook kreeg hij nog op z'n donder van de scheidsrechter omdat hij niet noteerde. Dat leverde Robin bijna nog een zege op ook! De pion van Robin verdween van het bord, maar van de prachtige centrumpionnen van zijn tegenstander bleef er ook slechts één over. Er was daarmee nog een goede winstkans, maar hoe wist de opponent van Robin niet. Uiteindelijk verdween ook de laatste pion van de Delftse schaker van het bord en werd op een bizarre manier remise bijgeschreven. 3,5-4,5.

Zodoende een erg benauwde zege voor ons tegen een niet al te sterk team. De punten gingen mee naar Zeeland, maar moet je niet vragen hoe.

DSC Delft 3-Souburg 1 3,5-4,5

1. Jouke van Gosliga (1822)-René Tiggelman (2190) 0-1
2. Kees Voorberg (1930)-Rogier van Gemert (1838) 0-1
3. Willem-Jan van den Broek (1875)-Robin Bosters (2073) remise
4. Peter Lode (1908)-Roeland Alders 1-0
5. Henk van den Bos (1909)-Roel Schroevers (1824) 0-1
6. David Boersma (1821)-Henrik Westerweele (2007) remise

7. Brent van Dusseldorp (1783)-Albert Vermue (1718) 1-0

8. Michael Stoops (1599)-Max Toetenel (1790) remise